

VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

23e jaargang – nummer 11

MIJN KLEINE LICHTJE

Laat het stralen

De formule

Hoe voer ik Gods werk
uit?

Het profiel van een Christen

Een kijkje in de spiegel

Actief november 2022

Copyright © 2022 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Basisbijbel © 2013, tenzij anders wordt vermeld.

Website: activated.org
actiefonline.org

Redactie Ronan Keane
Vertaling door Maria Stenger

Licht versus donker

Volgens een allegorie die op verschillende plaatsen op het internet te vinden is, was er eens een donkere grot diep in de aarde, die nog nooit het licht gezien had en zich niet kon voorstellen hoe dat zou zijn. Op een dag stuurde de zon een uitnodiging naar de grot om naar boven te komen om daar een bezoekje af te leggen. Toen de grot dat deed was hij verbaasd en verheugd over het verschil en hij wilde graag ook een vriendelijk gebaar maken, dus nodigde hij de zon uit om eens naar beneden te komen om hem op te zoeken. De zon had tenslotte nog nooit duisternis gezien. Maar toen de zon beneden aankwam en de grot nieuwsgierig binnen ging om te zien hoe duisternis er uitzag, was hij verbaasd en zei hij: "Ik zie geen enkel verschil!"

De wereld ziet er soms behoorlijk donker uit; je hebt soms te maken met een geliefde die met een ernstige ziekte worstelt, het probleem dat een van je kinderen wordt gepest, of een nieuwsbericht dat je ziet over een tragedie of een natuurramp. Duisternis kan een relatie binnensluipen in de vorm van verbittering, wrok, het gevoel dat je niet begrepen wordt of een gebrek aan begrip van jouw kant. Soms ook maken we slechte keuzes of geven we toe aan onze zwakheden waardoor we kloven en wonden creëren die heel lang kunnen blijven. Maar de kern van het verhaal van de grot is, dat de duisternis eenvoudigweg niet kan voortbestaan in de tegenwoordigheid van het licht. De meest onderdrukkende duisternis heeft geen schijn van kans in de tegenwoordigheid van het licht. "Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in zijn macht kunnen krijgen."¹

Jesus zegt: "IK BEN het licht voor de mensen. Iemand die Mij volgt, hoeft nooit meer in het donker te leven. Hij zal wandelen in het licht dat leven geeft."² Hij zegt ook: "Jullie zijn het licht voor de wereld. Een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Laat op dezelfde manier jullie licht schijnen voor de mensen. Laat hun de goede dingen zien die jullie doen. Dan zullen ze jullie hemelse Vader ervoor prijzen."³

In deze gespiegelde passages noemt Jesus, die zelf het licht is, Zijn volgelingen het licht van de wereld. Dat is geweldig, maar tegelijkertijd ook een hele uitdaging. Hoe donker het in de wereld soms ook mag lijken, het is zowel onze verantwoordelijkheid als ons voorrecht Zijn licht in de donkerste hoekjes van de wereld te laten schijnen, zodat de mensen overal de kans krijgen Hem zelf te leren kennen.

1. Johannes 1:5 -Het Boek
2. Johannes 8:12
3. Mattheüs 5:14-16

Het profiel van een Christen

Er bestaat een interessant geschrift, genaamd de brief aan Diognetus.

* De brief werd geschreven door een onbekende Christen aan een hooggeplaatste heiden, waarschijnlijk tegen het einde van de tweede eeuw. Het is misschien wel de eerst bewaarde uitleg en verdediging van het Christelijk geloof aan een ongelovige en geeft een inzicht in de manier waarop de eerste Christenen de wereld en hun plaats in de wereld zagen. De eigenschappen die de schrijver opsomt in hoofdstuk 5: “De Leefregels voor Christenen” geven ons, die in deze tijd leven, veel stof tot overdenking. We hebben wat fragmenten uit de Engelse vertaling van J.B. Lightfoot vertaald:

Christenen onderscheiden zich niet van de rest van de mensheid door hun land van herkomst, hun taal of hun gewoonten. Want nergens wonen ze in hun eigen steden, noch praten ze met een ongewoon dialect, of houden ze er een excentrieke levensstijl op na. Ze wonen in zowel Griekse als barbaarse steden, daar waar het lot hen maar gebracht heeft. Ze volgen doorgaans de plaatselijke

leefgewoonten wat betreft kleding en eten en andere aspecten van het leven, terwijl zij tegelijkertijd de opmerkelijke en ongewone eigenschappen van hun eigen geestelijke burgerschap ten toon spreiden.

Zij wonen in hun eigen landen, maar slechts als vreemdelingen, ze nemen aan alles als staatsburgers deel en verdragen alles als vreemdelingen. Ieder vreemd land is hun vaderland en ieder vaderland is hen vreemd. Zij zijn “in het vlees” maar leven niet “naar het vlees.”

Zij wonen op aarde, maar hun staatsburgerschap is in de hemel. Zij gehoorzamen de gevestigde wetten, zij overtreffen zelfs de wetten in hun privéleven.

Zij hebben iedereen lief. ... Zij worden gedood, maar worden tot leven gebracht. ... Zij hebben alles nodig, maar hebben van alles een overvloed. ... Zij worden onteerd, maar worden in hun ontoring verheerlijkt. Zij worden belasterd, maar worden gerechtvaardigd. Ze worden vervloekt, maar toch zegenen zij.

Zij worden beledigd, maar tonen respect. ... Wanneer zij gestraft worden, jubelen zij alsof zij tot leven worden gebracht. ... Zij die hen haten zijn niet in staat een geldige reden aan te voeren voor hun vijandigheid. Kortom, wat de ziel voor het lichaam is, zijn Christenen voor de wereld.

De ziel zit verspreid door alle ledematen van het lichaam, en zo zitten er Christenen in alle steden van de wereld. De ziel woont in het lichaam, maar is niet van het lichaam; zo leven Christenen in de wereld, maar zijn ze niet van de wereld. De ziel, die onzichtbaar is, zit gevangen in het lichaam, dat zichtbaar is, zo ook worden Christenen herkend als zijnde in de wereld, en toch blijft hun religie onzichtbaar.

• *De brief van Mathetes aan Diognetus is een vroeg-christelijk geschrift. Mathetes wordt gerekend tot de zogenaamde apostolische vaders - personen die nog in contact zouden hebben gestaan met de apostelen. De brief is in het koinè-Grieks geschreven, de omgangstaal in die dagen. De brief wordt gedateerd tussen 150 en 200 na Christus.*

Jezus; Zijn leven en boodschap: Licht!

Door Peter Amsterdam

Kort nadat Jezus Zijn discipelen geleerd had hoe ze moesten bidden¹ sprak Hij over licht met drie korte uitspraken. Hij begon met een verwijzing naar fysiek licht, en ging verder over het licht dat in ons is.

Als je een lamp aansteekt, zet je hem daarna niet in de kelder of onder een emmer. Nee, je zet hem ergens hoog neer, zodat de mensen die binnenkomen het licht zien.²

De lamp waar Hij het over had kon een lamp zijn met een kandelaar binnenin of een olielamp, wat waarschijnlijk hier het geval was. Het zou vreemd zijn om een lamp aan te steken en hem daarna ergens neer te zetten waar het licht nergens heen kon en niemand er baat bij zou hebben.

Jezus en Zijn boodschap worden overal in het Evangelie met het licht geassocieerd. In het Woord was het leven, en het leven was het licht voor de mensen.³

Ergens anders in het Nieuwe Testament lezen we over het licht in

verband met mensen die in Jezus geloven.

Vroeger was jullie hart één en al duisternis. Maar nu zijn jullie vol van het licht van de Heer. Leef dan ook als mensen die bij het licht horen.⁴

Jezus en Zijn boodschap, het Licht, zijn niet verondersteld verborgen te worden. Zij moeten wijd en zijd verkondigd worden door Zijn bediening, Zijn discipelen, en door gelovigen aller tijden. Als de boodschap door sommigen verworpen wordt, is dat niet omdat het een verborgen of een geheime leer is, het komt doordat de persoon nadat hij de boodschap gehoord heeft, ervoor gekozen heeft die te verwerpen.

Jezus ging verder met een tweede uitspraak: Je ogen zijn de lamp van je lichaam. Als je manier van kijken goed is, zal je hele lichaam verlicht zijn. Maar als je manier van kijken slecht is, is je hele lichaam donker.⁵

Als het oog, het orgaan van het lichaam dat het licht waarneemt, gezond en wel is, dan wordt de verlichting gezien die de lamp geeft. Dan is het hele lichaam zagezegd vol licht; maar als het oog ziek of blind zou zijn, zou er geen helder schijnend licht worden gezien - het lichaam zou dan vol duisternis zijn.

Jezus had het over het innerlijk leven van iemand, zijn geestelijke toestand. Als het oog niet gezond was, dan was het innerlijk leven van die persoon duister, zonder geestelijk licht, moreel ongezond. Het gezonde oog wordt opgevat als het oog van iemand die zich op het goede concentreert, iemand die door God met licht is gevuld.

U bent voor mij als een lamp, Heer, want U brengt licht in mijn duisternis.⁶

De mensen die de boodschap van Jezus verwierpen hadden ogen vol duisternis; hun innerlijk wezen was duister. Jezus waarschuwde daarom: Zorg ervoor dat wat licht in jullie moet zijn, niet donker is. Als je hele lichaam verlicht is en geen één deel donker is, zal je hele lichaam verlicht zijn. Net zoals wanneer een

lamp met zijn licht op je schijnt.⁷ Hij zei dat de dingen die iemands gedachten leiden vanuit het licht moeten komen en dat daarom de mensen er alles aan moeten doen om te zorgen dat het licht in hun binnenste waarachtig licht is, dat ze innerlijk gezond zijn. Het innerlijk licht van gelovigen straalt naar buiten als een lamp die is aangestoken. Mensen die in Hem en Zijn leer geloven, zonder hun hart verhard te hebben, zijn innerlijk, geestelijk gezond; vol met licht. Zij stralen het licht van Jezus uit op dezelfde manier dat iemand in een donkere kamer opvalt wanneer er een licht op hem schijnt.

Er schijnt een ontwikkeling te zitten in deze drie verzen. Jezus is het licht, en is neergezet waar iedereen het licht kan zien. De geestelijke gezondheid van iemand wordt bepaald door de manier waarop hij reageert op het licht. Degenen die het licht van Jezus in zich opnemen worden geestelijk gezond en zodoende zullen zij het licht helder uitstralen.

Zij zullen het licht van Jezus weerspiegelen door de manier waarop zij leven en door de liefde die zij tonen. Dit in tegenstelling tot degenen die Jezus verwerpen, die duisternis in hun ogen hebben en gevuld zijn met duisternis. De boodschap gaat over het aannemen van het licht, in Jezus geloven. Zij die het licht in hun binnenste hebben, kunnen door God geleid worden, de juiste keuzes maken en Zijn licht zijn voor anderen.

1. Zie Lukas 11:1-4.
2. Lukas 11:33
3. Johannes 1:4
4. Efeziërs 5:8
5. Lukas 11:34
6. Psalm 18.29
7. Lukas 11:35-36

Blijf stralen

Licht kan alleen worden gezien als het door voorwerpen weerkaatst wordt, maar zelfs een stofje, zo klein als het is, kan schitteren als een diamant wanneer het in de zonneschijn komt. Als het stof er niet was, zou je het licht niet kunnen zien en als het licht er niet was, kon je het stof niet zien. Ze zijn allebei nodig. De Schepper is zichtbaar in de weerspiegeling van Zijn scheppingen.¹ “Laat op dezelfde manier jullie licht schijnen voor de mensen. Laat hun de goede dingen zien die jullie doen. Dan zullen ze jullie hemelse Vader ervoor prijzen.”²

1. Zie Romeinen 1:20.
2. Mattheüs 5:16

Laat je lichtje schijnen

Door David Bollock

Laatst bewonderde ik samen met mijn vrouw de zonsondergang vanaf ons balkon. We bleven zitten totdat de sterren tevoorschijn kwamen. Zoals altijd verscheen de Avondster als eerste. Een uur later was dat nog steeds het licht dat het felst scheen op die maanloze avond; zijn rustige glans won het gemakkelijk van alle andere schitterende lichtjes.

De Avondster was natuurlijk in zijn voordeel aangezien het eigenlijk de planeet Venus is die zich als ster voordoeet. Net zoals de maan schijnt hij niet zelf, maar weerkaatst hij slechts het licht van de zon.

Ik besepte plotseling dat als de maan en Venus zo helder kunnen schijnen, ook al is hun oppervlak dof en hebben ze geen licht van zichzelf, dat ik me geen zorgen hoeft te maken over mijn eigen geestelijke reflectie-index, mijn goedheidsgraad of goddelijkheid zoals ik die zelf zie of zoals anderen die zien.

Alles wat ik eigenlijk hoeft te doen is er te zijn om Gods licht te

weerspiegelen wanneer Hij op me schijnt. Dat besef geeft me niet de vrijheid om me maar te laten gaan en een geestelijke dwel te worden, maar geeft me een bevrijdend gevoel dat ik niet hoeft te proberen om iets te zijn dat ik niet ben. Die ervaring geeft een nieuwe betekenis aan een zin uit een bekend Bijbelvers: "Nu is het nog net alsof we in een beslagen spiegel kijken en niet precies weten wat we zien."¹ Ik had dat altijd opgevat als de manier waarop ik God en geestelijke relaties zag, maar nu zie ik dat het ook toepasselijk is voor de manier waarop anderen God in mij weerspiegeld zien.

Hoe hard ik het ook kan proberen, mijn eigen karakter kan ik niet veranderen, net zomin als een planeet of een maan zichzelf in een ster kan veranderen. Die verandering kan alleen God teweegbrengen als Hij op me schijnt. Misschien ben ik niet de meest schitterende, weerspiegelende oppervlakte, maar Zijn licht is helder genoeg om een van Zijn sterren van mij te maken.

1. 1 Corinthiërs 13:12

Het volk dat in het donker leeft, heeft een groot licht gezien. Er is een licht gaan schijnen voor de mensen die vlak voor de poorten van de dood leven.

Mattheüs 4:16

Zolang Ik op de aarde ben, ben Ik het licht voor de mensen.

Johannes 9:5

Laat op dezelfde manier jullie licht schijnen voor de mensen. Laat hun de goede dingen zien die jullie doen. Dan zullen ze jullie hemelse Vader ervoor prijzen."

Mattheüs 5:16

Jezus zei: Ik ben het licht voor de mensen. Iemand die Mij volgt, hoeft nooit meer in het donker te leven. Hij zal wandelen in het licht dat leven geeft.

Johannes 8:12

Een lichtstraal in de duisternis

Door Iris Richard

Ik was op weg naar een belangrijke afspraak die ongelukkig gepland was tijdens de gevreesde ochtendspits in de stad. Als het enigszins mogelijk is probeer ik mijn dag altijd zo te plannen dat ik in die tijd niet op de weg hoef te zitten.

Toen ik het huis uit stapte hoopte ik dat het die dag anders zou verlopen, maar tot mijn afgrijzen zat ik al snel vast en ging het verkeer met een slakkengangetje over de weg. Om alles nog wat erger te maken kwam er vlak voor me zo'n oude, krakkemikkige vuilniswagen met een open achterbak aanzetten bij een flatgebouw vandaan. In Kenya is afval een felbegeerde grondstof.

De meeste dingen die weggegooid worden, hebben voor iemand anders nog wel waarde en de afvalstort wordt gedaan bij de enorme vuilnishopen van de stad door mensen die daar in kartonnen krotten en hutjes wonen.

Doorgaans zijn de vuilniswagens vreselijk oud en zien ze er aan de buitenkant net zo afgrijselijk uit als de spullen die ze vervoeren. Deze vrachtwagen was zo oud dat hij luid kraakte en dieselrook

uitbraakte, waardoor iedereen in de buurt door een wolk van stank werd omgeven.

Het leek wel alsof iemand geprobeerd had hem wat te verfraaien met afgedankt speelgoed, oude schoenen en sliertjes kerstversiering die aan touwtjes van de randen bungelden. Ik trok een vies gezicht en had veel zin om te gaan schelden over mijn lot; niet alleen de verkeersopstopping maar ook het feit dat ik achter zo'n afzichtelijk voertuig vastzat.

Toen zag ik opeens de drie vuilnismannen die gehuld in lompen middenin de hoop vuilnis zaten in de achterbak van de truck. Een van de mannen las de anderen voor uit een groot boek; een Bijbel.

Ze hadden een serene uitdrukking op hun gezicht en schenen zich in het geheel niet bewust te zijn van hun verschrikkelijke omgeving. Terwijl ik in mijn auto zat te kijken naar dit onwaarschijnlijke tafereel moest ik aan God denken.

Ondanks de opstopping vormden zich prijzende woorden op mijn lippen en werd mijn sombere bui weggevaagd. Weldra was de opstopping voorbij en sloeg de truck af naar een zijstraat. Maar de zwijgende getuigenis van Gods aanwezigheid te midden van afval en troep en hoe die nederige arbeiders deel waren van zoiets goddelijks, bleef me bij. Ik kon weer verder, blij dat de opstopping voorbij was, maar ontroerd door het tafereel dat ik had aanschouwd.

Ik wil dat er licht is

Door Koos Stenger

Geschreven na het luisteren naar een getuigenis van de Nederlandse evangeliste Corrie ten Boom.

Het was een prachtige getuigenis. Ze vertelde haar verhaal over een bezoek aan een gevangenis. Het was een donkere plaats waar een beklemmende sfeer heerste, middenin de Afrikaanse rimboe. De meeste gevangenen hadden niet eens een dak boven hun hoofd. Ze waren buiten neergezet als een hoop menselijke ellende. Ze werden omgeven door gemeen prikkeldraad waar nerveuze, schietgrage bewakers bij stonden die er niet voor zouden terugschrikken om iemand zonder pardon af te schieten.

En daar, in die ellendige put van wanhoop moesten die mensen

voor hun misdaden boeten. Soms zaten ze onbeschermd onder de brandende zon en op andere momenten werden ze overvallen door striemende regens die hun uitgemergelde lichamen deden bibberen van de kou.

En zij reisde daar rond als evangeliste. Op de dag van haar bezoek had het juist gestormd. Het terrein was veranderd in een grote modderpoel van menselijk leed. Op de gezichten van de mensen was enorme troosteloosheid af te lezen.

Het woord hoop had hier geen betekenis meer. Het leek een bespottelijk idee om deze mensen te gaan vertellen over de goedheid van God. Hoe kon ze deze mensen gaan vertellen dat God goed was; dat Hij voortdurend goed was?

Ja, de machten van de duisternis zijn sluw, verschrikkelijk vindingrijk in hun goddeloosheid en uitmuntend in het cultiveren van het kwaad. Om verloren zielen te overtuigen dat God een leugen is en dat het enige vooruitzicht hel op aarde en hel in het hiernamaals is, gaat de duisternis zo ver in zijn onderdrukking, met zo'n ondoordringbare troosteloosheid dat het besef van goed en kwaad alle betekenis verliest. Alles wat er nog overblijft is een genadeloze strijd om zelfbehoud waarbij geen enkele daad van egoïsme uit de weg gegaan wordt.

Dat is de macht van het kwaad in het uur van de duisternis. Zij had zelf in de gevangenis gezeten. Ze herinnerde zich nog heel goed haar eigen dagen van lijden en haar worstelingen met de verleiding om toe te geven aan de leugen: dat God haar vergeten was.

Maar Hij was haar niet vergeten.

Het feit dat zij zich had aangesloten bij de strijd om deze wereld schoon te wassen met het stralende licht van het Evangelie was een getuigenis op zich. Maar hoe kon zij deze bemodderde, hopeloze mensen die haar met holle ogen aanstaarden, overtuigen van Zijn grote getrouwheid?

“Wat deze mensen nodig hebben is vreugde.”

Het kwam in haar op met een flits van inspiratie. Wat deze plaats nodig had was vreugde. Ware vreugde, uit het diepst van je hart. Bovennatuurlijke vreugde. Niet de vreugde van de tijdelijke wereld, maar een vreugde die een brug naar de eeuwigheid bouwt.

Daarom bad ze. Het gebed was eenvoudig, maar vol overtuiging. “Heer, vul me met enorme vreugde die overloopt naar deze gevangenen. Deze duisternis is te veel voor mij, maar U heeft de wereld overwonnen.”

En toen begon ze te spreken. Uit het niets welde de vreugde op in haar hart en net zoals ze gebeden had, werden de mensen in de modder erdoor aangeraakt. Het begon met een man, toen nog een, totdat de gehele massa er stuk voor stuk door aangeraakt was. Er kwam hoop over deze ongelukkige mensen die voor de allereerste keer begrepen waarom Jezus naar de aarde was gekomen, en binnen de kortste keren was die hopeloze plek erdoor veranderd.

Niet door menselijk vernuft of door prachtig gearticuleerde woorden van een ervaren predikant. Niets van dat alles. De Geest nam de hele zaak over en gooide de duisternis eruit. Toen Corrie klaar was met haar getuigenis en moest vertrekken, liepen alle gevangenen en hun bewakers de prikkeldraadversperring voorbij, de gevangenis uit, en volgden hun drang om haar vol dankbaarheid uit te wuiven.

Er werd geen schot gelost en er ontsnapte geen enkele gevangene. “Kom terug, lieve mevrouw,” riepen ze allemaal. “Vertel ons meer over de Koning van de Hemel.”

En zo bestrijden we de duisternis. Niet op onze eigen kracht, niet door de duisternis te analyseren of manieren te bedenken om hem te vermijden of de loef af te steken. Maar door het licht van God binnen te laten en God te laten doen wat Hij het beste kan; de duisternis verjagen met Zijn staf van liefde. Toen Hij zei: “Ik wil dat er licht is”¹ meende Hij dat ook en toen was er licht.

1. Genesis 1:3

Je kunt het licht van de vreugde in je leven laten komen door Jezus, de Zoon van God binnen te vragen:

Lieve Jezus, ik geloof dat U voor mij gestorven bent en dat U van me houdt. Ik heb Uw aanwezigheid in mijn leven nodig. Ik open mijn hart voor U en ik vraag U om binnen te komen. Vergeef mij mijn zonden. Help me om van U te leren houden en Uw liefde en Woord met anderen te delen. Amen

Het licht van de liefde

Door Curtis Peter van Gorder

In het Woord van God staat dat God liefde is en dat Hij de wereld ermee wil vullen: “Houd van je Heer God met je hele hart, met je hele ziel en met je hele verstand.’ Dat is de eerste en belangrijkste wet. De tweede, die net zo belangrijk is, is deze: ‘Houd net zoveel van je broeders als van jezelf.’

We kunnen Gods liefde in actie zien in de Evangelieën, aan de manier waarop Jezus leefde: Hij genas de blinden en wekte de doden tot leven, Hij bekommerde zich om kinderen en waste vuile voeten, Hij gaf de massa te eten en onderwees Zijn volgelingen, Hij stierf aan het kruis voor onze zonden en verrees toen uit de dood om ons de hoop te geven dat wij dat op een dag ook zullen doen.

Toen ik huwelijkspastor was in Japan ondervond ik dat de beste manier om de pasgetrouwde stelletjes te vertellen hoe ze van elkaar moesten houden, te vinden is in 1 Corinthiërs 13 dat ook wel bekend staat als het liefdeshoofdstuk. Er staat eerst wat liefde niet is; egoïstisch, trots, onbeschoft, en daarna staat er dat de liefde het nooit opgeeft en nooit faalt!

Veel mensen zijn geneigd wat sceptisch tegenover liefde te staan totdat ze er een bewijs van kunnen zien. In 2009 verklaarde George Vaillant, de hoofdonderzoeker van de Grant studie die naspeuringen deed over de dingen die ons gelukkig maken, waarbij 268 Harvard bachelorstudenten over een periode van 80 jaar gevolgd werden, dat zijn bevindingen opgesomd kunnen worden als volgt: “Geluk is liefde. Punt uit.”²

Tevens heeft een boek dat in 2011 werd gepubliceerd, “God and the Afterlife”³, ons meer bewijs geleverd door interviews met mensen die bijna-dood ervaringen hadden gehad. Op de vraag: “Heb je tijdens je ervaring ook specifieke informatie opgedaan omtrent liefde?” antwoordde 58,1% van de vrijwilligers bevestigend. Hier zijn wat voorbeelden van hun antwoorden: “Overall was liefde. Het hiernamaals was ervan doordrongen. Het was ongelooflijk.”

“Er werd onvoorwaardelijk van me gehouden ondanks mijn fouten en mijn angst.”

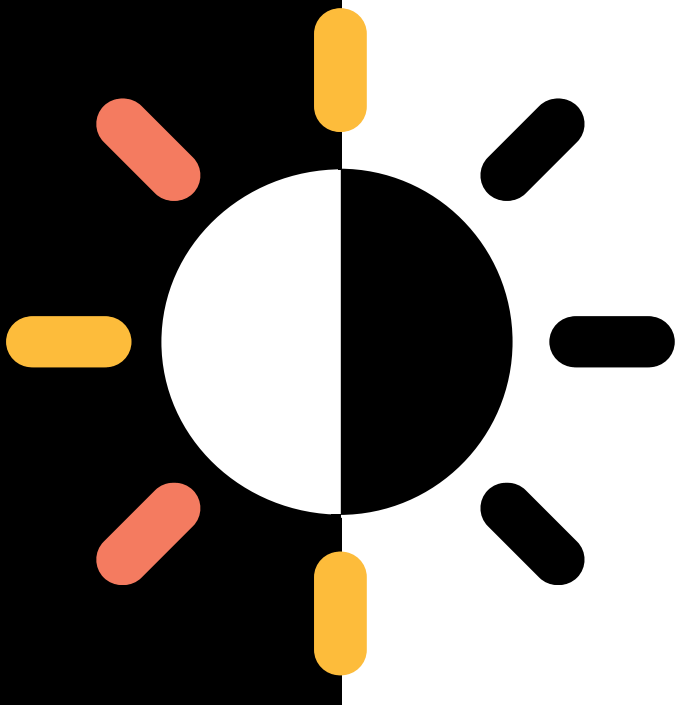
“Geen menselijk wezen kan ooit liefde voelen zoals ik die in dat licht voelde. Deze liefde is alles omgevend, volledig vergevend. Er is niets waar je haar mee kunt vergelijken. Het is zo’n gevoel dat je hebt wanneer je voor de eerste keer in de ogen van je kind kijkt, een miljoen keer vergroot. Het is onbeschrijflijk.”

Deze verhalen zijn door de personen zelf verteld en zeggen een hoop over de liefde die God voor ons heeft en hoe groot die liefde is! Laten wij ook ons best doen om Zijn waarheid en liefde met anderen te delen, zodat zij die kunnen ontvangen en zelf kunnen ervaren.

1. Mattheüs 22:37-39

2. Stossel, Scott (Mei 2013). “What Makes Us Happy, Revisited: A new look at the famous Harvard study of what makes people thrive.” The Atlantic. Opgezocht 25 juni, 2017.

3. Jeffrey Long en Paul Perry

Van de duisternis naar het licht

Door G.L. Ellens

Nonon kon haar tranen niet inhouden toen ze me over de dood van haar zusje vertelde. Rani was tijdens het fietsen door een kuil op de weg gereden, was van haar fiets gevlogen en op haar hoofd terecht gekomen. Ze had haar helm die dag niet opgezet. Ze was heel atletisch geweest en was in topvorm, maar een onoplettend moment was haar fataal geworden.

Rani was van de twee zusjes altijd het vrolijkst geweest, degene met het zorgzame hart. Nonon was wat introvert en teruggetrokken en beschouwde zichzelf als “de donkere.” Dat veranderde in een enkele seconde. Nu lag Rani in coma in een ic-bed met Nonon dag en nacht aan haar zijde. Ze probeerde haar aan te moedigen en hield haar hand voortdurend vast. Rani kwam echter niet meer tot bewustzijn. De familie besepte uiteindelijk dat ze haar los moesten laten...

Terwijl ze me over het ongeluk en de ziekenhuisopname

vertelde kon ik zien dat Nonon het hele gebeuren met al het verdriet erbij opnieuw beleefde. De vraag “waarom?” vervulde haar hele wezen, maar ze kon nergens naar toe voor een antwoord. Ze was traditioneel opgevoed als katholiek en daarna had ze zich tot het boeddhisme bekeerd om met haar man te kunnen trouwen. Nu was ze niet zeker meer van de waarheid.

Maar door haar verdriet klopte ze nu bij mij aan... Ik voelde het, maar toch aarzelde ik. Ik had nog nooit een diepgaand gesprek met haar gehad. Ze wist dat ik in Jezus geloofde, maar ze had altijd sarcastische opmerkingen gemaakt als ik iets over geloof had gezegd. Ik ademde diep in. “Nonon,” zei ik, “Er staat een vers in de Bijbel: ‘Goede mensen worden gedood en niemand trekt het zich aan. Mensen die leven zoals God het wil, worden vermoord en niemand kijkt naar ze om. Niemand bedenkt dat dat gebeurt doordat er onrecht is. Maar die vermoorde mensen hebben wel rust gekregen: de rust van de dood.’¹”

Toen ik deze woorden tot Nonon sprak leek het alsof er een licht aanging in haar ziel. “Waar staat dat?” vroeg ze. Ik opende de Bijbelapp op mijn telefoon en liet haar het vers zien. Ze wenkte direct naar haar moeder om er ook naar te kijken. “Kijk nou eens, mama!”

Een groepje familieleden schaarde zich om ons heen terwijl ik de Bijbelpassage voorlas en uitlegde wat hij betekende. Iedereen had van Rani gehouden. Ze was vrolijk, intelligent en had altijd iets vriendelijks of liefdevols te zeggen gehad. Nonon had naar haar opgekeken als de volmaakte zus.

In dit vers wordt uitgelegd hoe God de mensen soms tot Zich roept uit medeleven, om hen te beschermen en hen weg te nemen uit de buurt van kwaad of gevaar. Het was alsof er een deken van vrede over iedereen in de kamer heen kwam. Eindelijk begrepen ze waarom Rani was gestorven en konden ze vrede en troost vinden in een vers uit Gods Woord.

Sindsdien heeft Nonon contact met me gehouden. Ik stuur haar elke dag citaten en stukjes uit Gods Woord en ze antwoordt altijd vol dankbaarheid.

1. Jesaja 57:1-2

Kinderen met zelfvertrouwen

Door Alex Peterson

Ouders die zich bekommeren om de vooruitgang van hun kinderen tijdens elk stadium van hun ontwikkeling, zoals bijna alle ouders dat doen, moeten zich realiseren hoe belangrijk het zelfbeeld van een kind daarbij is. Kinderen die een goed gevoel over zichzelf hebben, in zichzelf geloven, hebben veel meer kans om succes te behalen.

Kinderen vellen hun eerste oordeel over zichzelf en hun mogelijkheden in de omgeving van het huisgezin. Ouders kunnen iedere dag gelegenheden vinden om het zelfvertrouwen van hun kinderen te ontwikkelen, wat hen zal helpen op te groeien tot zelfverzekerde, evenwichtige volwassenen.

Problemen oplossen

Ouders ontdekken soms tot hun verrassing hoe bekwaam en vindingrijk hun kinderen zijn in het oplossen van hun eigen problemen met behulp van een klein beetje leiding. Alle kinderen komen voor problemen te staan en door zulke uitdagingen het hoofd te bieden

worden zij bekwaam in het oplossen van problemen, wat nodig is voor succes in het latere leven.

Het vergt tijd en geduld om kinderen te helpen hun eigen problemen te leren oplossen, maar het is een verstandige investering die later de moeite waard blijkt te zijn als de kinderen ouder worden, hun problemen ingewikkelder worden en er meer op het spel staat.

Ouders zijn vaak geneigd het probleem te snel voor hen op te lossen of een antwoord te geven. Dat lost misschien de nood van dat moment op, maar staat in de weg van het leerproces. Zoals het gezegde: "Geef een man een vis, dan is hij die dag gevoed. Leer een man om te vissen, dan voed je hem voor zijn hele leven."

Zo werkt God met ons. Hij zou al onze problemen met een vingerknip kunnen oplossen, maar in plaats daarvan verwacht Hij van ons dat we zelf nadenken, onze opties afwegen en dat we doen wat we zelf kunnen, voordat Hij op het toneel verschijnt en doet wat wij zelf niet kunnen. Hij laat ons aan de oplossing werken en laat ons stap voor stap verder gaan, niet om ons leven moeilijker te maken, maar om ons te helpen door de ervaring te groeien.

Problemen met onzekerheid

Hoeveel de ouders ook van hun kinderen houden en hen proberen te geven wat ze nodig hebben, er zullen situaties voorkomen waarbij kinderen zich onzeker voelen, en onzekerheid uit zich vaak in gedragsproblemen.

Slecht gedrag moet worden gecorrigeerd, maar tenzij de ouders begrijpen waar het door veroorzaakt wordt kan de correctie in de weg staan in plaats van een hulp te zijn. Slecht gedrag is alleen maar een symptoom van een probleem, dus de ouders moeten er achter zien te komen waar het vandaan komt.

Afhankelijk van de leeftijd en de rijpheid van het kind moeten we proberen het kind tot zijn eigen conclusies te laten komen door te laten zien dat het probleem op te lossen is. Door een duidelijk onderscheid te maken tussen het probleem en het kind en het kind erbij te betrekken om van het probleem te leren, is het mogelijk om

zijn zelfvertrouwen op te bouwen in plaats van het te ondermijnen.

Niet alle kinderen vertonen slecht gedrag als ze onzeker zijn, sommige kinderen worden teruggetrokken of beginnen minder te presteren. Op welke manier de onzekerheid zich ook manifesteert, het is belangrijk die te herkennen en er dan aan te werken met een positieve insteek.

Cultiveer wederzijds respect

Wederzijds respect versterkt de band van liefde in de relatie tussen ouders en kinderen. Het brengt ook eenheid voort en inspireert tot gehoorzaamheid en waardering.

Respect binnen het gezin manifesteert zich door dingen zoals achting, begrip, attentheid, bereidheid om te luisteren en liefdevolle communicatie. Het werkt aan twee kanten; als je wilt dat je kinderen je respecteren, toon hen dan ook respect.

Kinderen leren door observatie en bootsen na wat ze zien. Als een gebrek aan respect het probleem is, dan is dat waarschijnlijk veroorzaakt door de ouders van het kind, leeftijdgenoten of andere invloeden zoals televisie, films of computerspelletjes. Als je zulke negatieve invloeden beperkt, heb je de strijd al half gewonnen; heldere richtlijnen stellen aangaande wat er verwacht wordt en die standaard dan consequent ophouden is de andere helft.

Dit zijn een paar manieren waarop je kinderen respect kunt tonen:

- Behandel ieder kind als een individu
- Houd rekening met hun gevoelens; probeer eens in hun schoenen te staan
- Vraag hen om iets te doen, in plaats van bevelen uit te delen
- Luister goed als ze iets zeggen en laat hen afmaken wat ze te zeggen hebben, geef niet te snel je mening
- Neem hun ideeën serieus, denk erover na hoe je hen kunt helpen ze te realiseren

Vermijd misverstanden

Soms lijkt het erop dat kinderen de onmogelijkste momenten uitkiezen om zich te misdragen, en andere keren is het gedrag eigenlijk niet echt slecht, alleen maar irritant. Als ouders onder stress leven, zich zorgen maken over andere dingen, zich niet goed voelen of eenvoudigweg niet in een goede stemming zijn, heeft dat invloed op de manier waarop zij met hun kinderen omgaan.

Vermijd zulke misverstanden die schade berokkenen aan hun zelfvertrouwen en probeer te begrijpen waarom ze zich zo gedragen. “Ik zou dat liedje graag nog eens horen, maar ik moet me nu even concentreren op het verkeer.” “Ik heb hoofdpijn, dus vraag ik je om dat nu even niet te doen.” En als je op tijd inziet wat er aan de hand is, kan een uitleg en een verontschuldiging achteraf helpen. Door het kind de kans te bieden een deel van de oplossing voor je probleem te zijn, heb je een mogelijk schadelijke situatie in een positieve situatie veranderd.

Positieve aanmoediging

Als je het kind een pluim geeft, versterk je zijn motivatie enorm. Kinderen bloeien op door waardering. Het is vaak belangrijker en bevorderlijker voor een kind als je hem prijst dan hem een standje te geven voor zijn slechte gedrag. Wees consequent, wees oprecht en wees creatief, maar maak het geloofwaardig. Als het kind iets nieuws probeert te doen dat niet goed afloopt, prijs hem dan voor zijn pogingen en benadruk niet te erg de slechte gevolgen. Als hij jou ermee had willen verrassen, prijs hem dan voor zijn attentheid. Accentueer altijd het positieve en maak het goede onvergetelijk.

Leer je kinderen al vanaf jonge leeftijd hoe ze moeten leven. Wanneer ze volwassen zijn geworden, zullen ze op dezelfde weg verdergaan.

-Spreuken 22:6

Aanmoediging

Door Marie Alvero

Tijdens een evaluatie die laatst gehouden werd op het werk kreeg ik onverwachts te horen dat mijn collega's me niet erg aanmoedigend vinden. Dit kwam hard bij me aan, omdat ik dacht dat aanmoediging altijd een van mijn sterke punten was en daarom ben ik er eens goed over gaan nadenken wat aanmoediging feitelijk betekent. Ik realiseerde me dat ik er goed in was iemand "aan te moedigen" om iets op mijn manier te doen, of iets vanuit mijn standpunt te zien, maar dat ik niet goed was in het geven van een compliment als iets niet gedaan was zoals ik het had gewild.

Wat ik daarvan heb geleerd is dat het makkelijk is om aanmoediging te verwarren met manipulatie. Zonder kwade bedoelingen heb ik misschien weleens de indruk gewekt dat de mensen iets moesten

doen om mij te behagen, wat het tegenovergestelde is van hen zonder meer te waarderen om de persoon die ze zijn.

Toen ik eenmaal inzag wat ik met mijn gedrag deed op het gebied van mijn werk, kon ik ook zien welke gevolgen het in andere situaties had, en in het bijzonder in de manier waarop ik mijn kinderen opgevoed had. Hoe vaak kregen mijn kinderen niet het soort dingen te horen als: "Je doet het al veel beter!" of: "Ik weet zeker dat je het kunt!"

Dit soort opmerkingen, ofschoon ze niet ontmoedigend waren, zijn anders dan: "Wat heb je hard gewerkt! Goed hoor!" of: "Ik was onder de indruk van de geestdrift waarmee je dit deed!" In zulke opmerkingen is geen oordeel te horen en je hoort er niet in dat ik zou willen dat ze het "nog beter" zouden doen.

Ik wou dat ik dit artikel kon afsluiten met de mededeling dat ik nu een soort moderne Dale Carnegie ben geworden, die overal bekend staat als een enorme motivator, maar de werkelijkheid is dat ik nog een lange weg te gaan heb. Het valt niet mee om mijn verwachtingen te laten varen, of het nu om mijn gezin gaat, mijn collega's of wie dan ook. Soms zie ik niet dat ik verwachtingen heb en ik ben ook bang dat als ik geen verwachtingen laat zien, zij minder hun best zullen doen.

Maar vorige week, toen ik uitlogde uit het interne communicatiesysteem op mijn werk zei ik tegen een van mijn collega's: "Ik waardeer je enthousiasme, het maakt dat ik ook mijn best wil doen!" En dat beantwoordde ze met een aantal blijde emoji's.

Toen stuurde ik een appje aan al mijn kinderen met iets dat ik fijn aan hen vond die dag, en ik schreef ook aan mijn man. Ze reageerden wat verbaasd, maar ik hoop dat ze eraan gewend zullen raken!

De formule

Door Nina Kole

Het onderwerp: God door ons heen laten werken ligt mij na aan het hart, want ik vind het aanmoedigend wanneer God onwaarschijnlijke mensen kiest om Zijn werk te doen en hen dan niet alleen helpt om het te doen, maar het ook nog fantastisch goed te doen!

Mozes beklagde zich erover dat hij geen goede spreker was, maar God koos hem uit om het Hebreeuwse volk weg te leiden uit Egypte. Het spreken in de nabijheid van een heleboel mensen is de grootste angst van de doorsnee persoon, erger misschien nog wel dan de angst voor de dood. Maar God helpt altijd. In het geval van Mozes hielp God door hem, zijn broer Aaron te sturen en kon Mozes zijn ware kracht tonen als leider van het volk.

Ook de apostel Petrus had zo zijn problemen met het spreken en was zo nu en dan een opgewonden standje. Hij kreeg het vaak

met mensen aan de stok en we weten allemaal dat hij Jezus verloochende, vlak voordat Deze gekruisigd werd.

Maar God gebruikte hem slechts een paar weken later om te prediken tot duizenden mensen. God kiest vaak mensen die we er niet toe in staat achtten om geweldige dingen voor Hem te doen, zodat iedereen weet dat Hij het is die het doet.

Ik las hierover eens: Soms proberen we het te hard, werken we te hard en proberen we alles zelf te doen. We moeten ons onderdompelen in Jezus en Hem laten branden om de weg bij te lichten, want als we dat zelf proberen te doen, branden we helemaal door.”

Als ik eraan denk om wat tijd te nemen om Hem te betrekken bij mijn dagelijks leven, verloopt alles beter en minder stressvol.

Als je met Jezus loopt, terwijl je hoofd rust op Zijn hart, zul je Zijn Woord leren kennen. Dan ken je Zijn wil en de manier waarop Hij iets doet. Dan zul je Hem willen gehoorzamen, niet omdat je ertoe gedwongen wordt maar omdat je je dicht bij Hem voelt. Je zult overlopen met vreugde als je in Zijn liefde blijft.

-Sue Detweiler

Vroeger vroeg ik God om me te helpen. Toen vroeg ik of ik Hem kon helpen. Tenslotte vroeg ik God om Zijn werk door mij heen te doen.

-Hudson Taylor (1832-1905)

Is je ziel vermoeid?

Een boodschap van
Jezus

Als je overspannen bent en je overweldigd voelt, is zelfs de gedachte aan werk of problemen al te veel en raak je direct van de kook. Je hoofd heeft rust nodig. Daarom is het zo belangrijk dat je de tijd neemt in Mijn Woord, want dat is voedsel voor je gedachten en je gedachten hebben weer invloed op je houding en kijk op het leven. Mijn Woord en inspirerende boeken die met Mijn Woord te maken hebben verlichten je gedachten. Daardoor word je geïnspireerd en positief en beseft je dat Mijn genade je zal helpen om je lasten, je werk, je problemen of wat Ik ook op je pad mag zetten, te dragen.

Ik kijk in je hart en Ik weet dat het je grootste wens is om goede dingen te presteren. Maar waarachtig goede dingen worden alleen door Mij en door Mijn werk in jou volbracht. Als je wilt dat Mijn Geest in je en door je werkt, heb je tijd met Mij nodig.

Wanneer je hulp bij Mij zoekt en je antwoorden van Mij krijgt zul je ondervinden dat je van het leven, het werk en de verantwoordelijkheden die Ik je heb gegeven, kunt genieten. Stel je vertrouwen op Mij, in de wetenschap dat Ik van je hou en je wil zegenen; dan zul je rust en vrede vinden voor je ziel. De mens die Mij voorop stelt ontvangt al die andere dingen en vreugde, liefde en vrede worden je deel.